

Στην τελευταία συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ έγινε πάλι προσπάθεια συγκρότησης της σε Προεδρείο. Μοναδική υποψηφιότητα που τέθηκε για τη θέση του Προέδρου ήταν από το ΜΕΤΑ για το Γρηγόρη Καλομοίρη. Εδώ και δέκα μήνες το ΠΑΜΕ με δήλωση του απέχει συστηματικά από τις ψηφοφορίες για τη συγκρότηση. Αν και η πάγια θέση του στα σωματεία είναι η συμμετοχή του στα Προεδρεία στη βάση της αναλογικότητας, για την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ (αλλά και πρόσφατα για το Εργατικό Κέντρο Αθήνας) η θέση του είναι η αποχή (πάντα κατά δήλωση του). Στη συγκεκριμένη όμως συνεδρίαση το ΚΚΕ άλλαξε θέση και ο επικεφαλής της παράταξης του ΠΑΜΕ δήλωσε ότι θα συμμετέχουν κανονικά! Πράγματι στην επακολούθησασα ψηφοφορία ψήφισαν και μάλιστα λευκό. Επειδή αυτή η ενέργεια τους είχε προφανή σκοπιμότητα, αναγκάστηκαν να δηλώσουν ότι πράγματι, θα κάνουν ότι μπορούν για να μη αναλάβει την Προεδρεία της Εκτελεστικής της ΑΔΕΔΥ εκπρόσωπος του ΜΕΤΑ. Αυτό το συνόδευσαν και με μια προσθήκη ότι ούτε θα επιτρέψουν το ίδιο στον Κυβερνητικό συνδικαλισμό!

Μετά τα παραπάνω προκύπτουν μερικά ερωτήματα για τη σοβαρότητα της ασκούμενης πολιτικής στα συνδικάτα εκ μέρους του ΚΚΕ. Ας δεχτούμε ως ένα σκεπτικό για την ενέργεια του αυτή το ότι εκτιμάει το ΠΑΜΕ ότι σε επόμενη φάση θα υπάρξει Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και κάτω από αυτή την προοπτική δεν μπορεί να ανεχτεί ως Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ στέλεχος της επερχόμενης Κυβερνητικής παράταξης (πράγμα που ευθέως υπαινίχθη ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ). Αυτό θα είχε μια λογική αν αποτελούσε πάγια θέση τους. Η μέχρι τώρα τακτική του όμως δεν μαρτυράει κάτι τέτοιο. Γιατί απλά οι αριθμοί άλλα αποδεικνύουν.

Με δεδομένη τη δύναμη των δυο Κυβερνητικών (υπαρκτών και όχι μελλοντικών) παρατάξεων ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ στην Εκτελεστική (8 σε σύνολο 17 μελών) η μέχρι τώρα στάση αποχής από τις διαδικασίες συγκρότησης του ΠΑΜΕ ευνοούσε την κατάληψη της Προεδρίας από αυτές, καθώς δημιουργούσε μια τεχνητή πλειοψηφία 8 στους 15 (η πλειοψηφία υπολογίζεται επί των παρόντων αφαιρουμένων των απεχόντων). Θα μπορούσε το ΠΑΜΕ να ισχυριστεί ότι δεν ανησυχούσε για κάτι τέτοιο καθώς η ΠΑΣΚ βρίσκεται σε διάσπαση αμέσως μετά το συνέδριο του Δεκέμβρη. Διάσπαση που εκδηλώθηκε όμως μετά τη δήλωση αποχής του ΠΑΜΕ από τις διαδικασίες συγκρότησης τότε! Είναι όμως γνωστό στο ΠΑΜΕ ότι το τελευταίο διάστημα γίνεται προσπάθεια επανασυγκόλλησης της ΠΑΣΚ, πράγμα που δεν το έλαβαν υπόψιν τους στις προηγούμενες διαδικασίες συγκρότησης και συνέχιζαν την αποχή τους, διευκολύνοντας ανοιχτά τη συγκρότηση Προεδρείου από τις παρατάξεις του Κυβερνητικού συνδικαλισμού, καθώς έβαζε υποψηφιότητα για Πρόεδρος στέλεχος της ΠΑΣΚ.

Στην τελευταία λοιπόν συνεδρίαση και αφού είχε διαπιστωθεί ότι η επανασυγκόλληση της ΠΑΣΚ δεν ήταν άμεση προοπτική και με μοναδική υποψηφιότητα του στελέχους του ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ χτύπησε! Φοβούμενοι μήπως ο διαχωρισθείς της ΠΑΣΚ ψηφίσει Καλομοίρη, με τη συμμετοχή τους στη διαδικασία, άλλαξαν πάλι τον αναγκαίο αριθμό για πλειοψηφία, αποτρέποντας έτσι την εκλογή Προέδρου.

Φυσικά ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ2 τους διέψευσε ψηφίζοντας λευκό. Άνθρακες λοιπόν ο θησαυρός. Αλήθεια, το ΠΑΜΕ θα εξακολουθήσει από εδώ και πέρα να συμμετέχει στη διαδικασία, μπροστά στον κίνδυνο επανασυγκόλλησης της Κυβερνητικής ΠΑΣΚ, για να μη βγει προεδρείο του Κυβερνητικού συνδικαλισμού; Θα συνεχίσει να πιέζει το ΜΕΤΑ να συνεργαστεί με ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ για να ξεμπροστιαστεί, όπως δηλώνει ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ; Χωρίς βέβαια να δίνει καμιά εξήγηση γιατί το ΠΑΜΕ

συνεργάζεται σε μια σειρά σωματεία και φτιάχνει προεδρεία με τις Κυβερνητικές παρατάξεις. Αν αυτό δεν είναι οπορτουνισμός, τι είναι; Ταξική πολιτική;

Αυτά όσον αφορούν την πολιτική αρχών του ΚΚΕ. Εξίσου όμως σημαντικό και περισσότερο ίσως είναι η σύμπλευση του ΠΑΜΕ με τις δυνάμεις του Κυβερνητικού συνδικαλισμού ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ αλλά και του νέου όπως τον χαρακτηρίζει μελλοντικού Κυβερνητικού συνδικαλισμού του ΣΥΡΙΖΑ, στην ψήφιση των προγραμμάτων δράσης της ΑΔΕΔΥ. Ενώ στα λόγια μιλάνε για ανάγκη εκτίμησης πρώτα των αποτελεσμάτων των απεργιών που αποφασίζουν όλοι μαζί (24ωρων και στάσεων εργασίας) στην πράξη συνεχίζουν απτόητοι στην ίδια γραμμή. Τι κι αν η συμμετοχή των εργαζομένων πέφτει σε μονοψήφια ποσοστά. Τι κι αν δεν υπάρχουν πρακτικά υπέρ των εργαζομένων αποτελέσματα από αυτές τις απεργίες. Τι κι αν έχουν μετατρέψει τους εργαζόμενους σε τερματοφύλακες των Κυβερνητικών μέτρων. Η πρακτική τους δεν αλλάζει. Ακολουθούν πιστά τις δικαστικές εντολές. Οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα μόνο να διαμαρτύρονται!

Δεν έχουν δικαίωμα να συγκρούονται για να ανατρέψουν τις πολιτικές που τους εξαθλιώνουν. Άλλοι πρέπει να αναλάβουν αυτό το έργο. Γι' αυτό υπάρχουν και οι εκλογές!!! ΣΥΡΙΖΑ λοιπόν, ΚΚΕ και Κυβερνητικός συνδικαλισμός από κοινού και με το δικό του σκεπτικό ο καθένας κρατάνε τους εργαζόμενους με το όπλο παρά πόδα γιατί κατά την εκτίμηση τους δεν μπορούν τώρα να δώσουν τη μάχη, δεν αντέχουν ή γιατί δεν έχουν να τους προσφέρουν μια πραγματική εναλλακτική πρόταση.

Και όμως. Και πρόταση υπάρχει και διάθεση υπάρχει από τους εργαζόμενους. Το δείχνουν καθημερινά οι διάσπαρτοι αποφασιστικοί τους αγώνες που εκδηλώνονται, είτε στη χαλυβουργία, είτε στην εκπαίδευση, είτε στην ΕΡΤ, είτε από τους απολυμένους φύλακες, καθαρίστριες, καθηγητές και άλλους. Καθολική και μονομερής διαγραφή του χρέους, ακύρωση όλων των μνημονίων, απεξάρτηση από την ΕΕ και το Ευρώ, το ΔΝΤ και τη μέγγενη των "αγορών". Επαναφορά όλων των απολυμένων στις δουλειές τους. Επαναλειτουργία όλων των παραγωγικών μονάδων με εργατικό έλεγχο και κρατικοποίηση των τραπεζών για να υπηρετήσουν αυτή την πολιτική. Επαναφορά των μισθών και συντάξεων σε επίπεδα που να ικανοποιούν τις ανάγκες των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων. Απεγκλωβισμός από την ιμπεριαλιστική πολιτική που θέλουν να μας εμπλέξουν στους πολέμους τους για την αναδιανομή των επιρροών τους, οδηγώντας τους λαούς σε μια νέα σφαγή. Οι λαοί πρέπει να ενωθούν και να νικήσουν. Η καπιταλιστική κρίση εκτός από τα τεράστια προβλήματα που φορτώνει τους εργαζόμενους παράλληλα διαμορφώνει και τους όρους για ανατροπές προς όφελος τους και τη νίκη του κόσμου της εργασίας για την κοινωνική δικαιοσύνη.

Πάυλος Αντωνόπουλος

Μέλος των Παρεμβάσεων

Μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ